

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 9 marca 2023r.

Sąd Okręgowy w Siedlcach II Wydział Karny w składzie:

Przewodniczący:	Sędzia SO Agnieszka Karłowicz
Protokolant:	st. sekr. sąd. Beata Defut-Kołodziejak

przy udziale Prokuratora Marka Kempki

po rozpoznaniu w dniu 9 marca 2023 r.

sprawy **K. S.**

oskarżonego z art. 178a §1 kk

na skutek apelacji, wniesionej przez prokuratora

od wyroku Sądu Rejonowego w Garwolinie

z dnia 4 listopada 2022 r. sygn. akt II K 692/21

I. zaskarżony wyrok zmienia w ten sposób, że na podstawie art. 67§3 kk orzeka od oskarżonego na rzecz Funduszu Pomocy Pokrzywdzonym oraz Pomocy Postpenitencjarnej świadczenie pieniężne w kwocie 3.000 (trzech tysięcy) zł;

II. w pozostałej części wyrok utrzymuje w mocy;

III. zasądza od oskarżonego na rzecz Skarbu Państwa 70 zł kosztów sądowych za postępowanie odwoławcze.

UZASADNIENIE		
Formularz UK 2	Sygnatura akt	II Ka 922/22
Załącznik dołącza się w każdym przypadku. Podać liczbę załączników:	1	
1. CZĘŚĆ WSTĘPNA		

1.1. Oznaczenie wyroku sądu pierwszej instancji

Wyrok Sądu Rejonowego w Garwolinie z dnia 4 listopada 2022 r., sygn. II K 692/21

1.2. Podmiot wnoszący apelację

oskarżyciel publiczny albo prokurator w sprawie o wydanie wyroku łącznego

oskarżyciel posiłkowy

oskarżyciel prywatny

obrońca

oskarżony albo skazany w sprawie o wydanie wyroku łącznego

inny

1.3. Granice zaskarżenia

1.3.1. Kierunek i zakres zaskarżenia

na korzyść

na niekorzyść

w całości

w części

#

co do winy

#

co do kary

#

co do środka karnego lub innego rozstrzygnięcia albo ustalenia

1.3.2. Podniesione zarzuty

Zaznaczyć zarzuty wskazane przez strony w apelacji

#	art. 438 pkt 1 k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w zakresie kwalifikacji prawnej czynu przypisanego oskarżonemu	
#	art. 438 pkt 1a k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w innym wypadku niż wskazany w art. 438 pkt 1 k.p.k., chyba że pomimo błędnej podstawy prawnej orzeczenie odpowiada prawu	
#	art. 438 pkt 2 k.p.k. – obraza przepisów postępowania, jeżeli mogła ona mieć wpływ na treść orzeczenia	
#	art. 438 pkt 3 k.p.k. – błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, jeżeli mógł on mieć wpływ na treść tego orzeczenia	
#	art. 438 pkt 4 k.p.k. – rażąca niewspółmierność kary, środka karnego, nawiązki lub niesłusznego zastosowania albo niezastosowania środka zabezpieczającego, przypadku lub innego środka	
#	art. 439 k.p.k.	
#	brak zarzutów	

1.4. Wnioski

#	uchylenie	#	zmiana
---	-----------	---	--------

2. Ustalenie faktów w związku z dowodami przeprowadzonymi przez sąd odwoławczy

2.1. Ustalenie faktów

2.1.1. Fakty uznane za udowodnione					
Lp.	Oskarżony	Fakt oraz czyn, do którego fakt się odnosi	Dowód	Numer karty	
----		-----	-----	-----	-----
2.1.2. Fakty uznane za nieudowodnione					
Lp.	Oskarżony	Fakt oraz czyn, do którego fakt się odnosi	Dowód	Numer karty	
-----	-----	-----	-----	-----	

2.2. Ocena dowodów

2.2.1. Dowody będące podstawą ustalenia faktów		
Lp. faktu z pkt 2.1.1	Dowód	Zwięźle o powodach uznania dowodu
-----	-----	-----

2.2.2. Dowody nieuwzględnione przy ustaleniu faktów (dowody, które sąd uznał za niewiarygodne oraz

niemające znaczenia dla ustalenia faktów)		
Lp. faktu z pkt 2.1.1 albo 2.1.2	Dowód	Zwiąźle o powodach nieuwzględnienia dowodu
-----	-----	-----

3. STANOWISKO SĄDU ODWOŁAWCZEGO WOBEC ZGŁOSZONYCH ZARZUTÓW i wniosków		
Lp.	Zarzut	
1.	Błąd w ustaleniach faktycznych, przyjętych za podstawę orzeczenia, mający wpływ na jego treść i wyrażający się w przyjęciu, że wina i społeczna szkodliwość czynu, jakiego dopuścił się oskarżony K. S. nie są znaczne i w konsekwencji niezasadne zastosowanie warunkowego umorzenia postępowania, podczas gdy ze zgromadzonego materiału dowodowego wynika, że oskarżony w ruchu lądowym w porze dziennej prowadził pojazd mechaniczny – samochód osobowy marki S. o numerze rejestracyjnym (...), znajdując się z znacznym stanie nietrzeźwości powyżej półtora promila alkoholu we krwi, jadąc z nadmierną prędkością w terenie zabudowanym, a czynu dopuścił się w tym samym dniu, w którym spożywał alkohol.	# zasadny # częściowo zasadny # niezasadny
Zwiąźle o powodach uznania zarzutu za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny		
Przytoczone przez prokuratora dla poparcia stanowiska, mające		

uzasadniać wadliwość poczynionych ustaleń w sprawie odnoszących się stricte do stopnia społecznej szkodliwości przypisanego oskarżonemu czynu i stopnia zawinienia były chybione. Prześledzenie pisemnych motywów wyroku pierwszoinstancyjnego w części dotyczącej oceny stopnia społecznej szkodliwości czynu, przypisanego K. S. i stopnia jego zawinienia przy uwzględnieniu zasady wartościowania poszczególnych okoliczności w oparciu o konkretną sprawę prowadzi do tych samych wniosków i zasadności stanowiska, które zostało przyjęte przez Sąd Rejonowy.

Faktem nie budzącym wątpliwości jest, iż oskarżony prowadził pojazd mechaniczny w stanie nietrzeźwości i przekroczył ustawowy próg stanu nietrzeźwości, o jakim stanowi art. 115 § 16 kk. Sam stopień nietrzeźwości oskarżonego nie może jednak świadczyć o tym, iż stopień szkodliwości czynu nie był znaczny. Sposób poruszania się pojazdu prowadzonego przez oskarżonego nie wzbudził podejrzeń po stronie funkcjonariuszy Policji, a powodem zatrzymania oskarżonego była kontrola związana z przekroczeniem prędkości. W ocenie Sądu Okręgowego na podstawie zgromadzonego w aktach sprawy materiału dowodowego można było co najwyżej ustalić, iż stopień winy oskarżonego nie odbiega od typowego stopnia winy dla tego typu przestępstw, natomiast w argumentacji nie pojawiły się przekonujące argumenty, dla których uznać należałoby, iż stopień zawinienia jest wyższy, czyli znaczny jak próbował wykazać skarżący. W tym stanie rzeczy wina oskarżonego nie budziła wątpliwości, zwłaszcza,

iż on sam nie kwestionował swojego sprawstwa, przyznając się do winy i wyrażając skruchę w postępowaniu przygotowawczym.

Za przyjęciem prognozy, że sprawca wobec którego warunkowo umorzono postępowanie karne bez wymierzenia mu kary będzie przestrzegał porządku prawnego, przemawiały takie okoliczności jak charakter sprawcy, właściwy stosunek do pracy, powiększenie się rodziny oskarżonego (w trakcie trwania niniejszego postępowania urodziło mu się drugie dziecko), nieprzebywanie w otoczeniu zdemoralizowanym lub w atmosferze sprzyjającej przestępstwu oraz nienaganny sposób życia do czasu popełnienia danego czynu penalizowanego przez kodeks karny. W ocenie Sądu Odwoławczego, Sąd Rejonowy słusznie doszedł do przekonania, iż zachodzą one w przedmiotowej sprawie w odniesieniu do osoby K. S.. Należy podkreślić, że odpowiedzialność karna to odpowiedzialność realizowana poprzez stosowanie wobec sprawcy przestępstwa wszelkich środków reakcji karnej, a nie tylko kar. Warunkowe umorzenie postępowania karnego jest jednym z najłagodniejszych środków reakcji karnej na przestępstwo, ale pozostając formą odpowiedzialności karnej sprawcy podobnie jak kara zawiera w sobie element dolegliwości i dlatego jego zastosowania nie można traktować jako zwolnienia od odpowiedzialności.

Wniosek

- o uchylenie zaskarżonego wyroku w całości i przekazanie sprawy

zasadny

Sądowi Rejonowemu w Garwolinie do ponownego rozpoznania;	# częściowo zasadny # niezasadny	
Zwięźle o powodach uznania wniosku za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny.		
<p>Bezzasadność zarzutu warunkowała bezzasadność wniosku. Dodatkowo prokurator sformułował go wadliwie, w stosunku do tego, co dokładnie Sąd Odwoławczy mógł uczynić dzielając podniesiony zarzut, przy uwzględnieniu treści art. 454 § 1 kpk i reguły ne peius. Przepis ten w obecnym brzmieniu istnieje od 5 października 2019 r. W przedmiotowej sprawie wyrok Sądu I instancji zapadł po przeprowadzeniu postępowania dowodowego, a przy tych uwarunkowaniach – oczywiście w sytuacji podzielenia w/w zarzutu prokuratorskiego – skazanie oskarżonego teoretycznie było możliwe (por. m.in. D. Świecki [w:] B. Augustyniak, K. Eichstaedt, M. Kurowski, D. Świecki, Kodeks postępowania karnego. Tom II. Komentarz aktualizowany, LEX/el. 2023).</p>		
Lp.	Zarzut	
2.	<p>Rażąca niewspółmierność środka związanego z poddaniem oskarżonego K. S. próbie, poprzez niesłuszne niezastosowanie w sytuacji warunkowego umorzenia postępowania karnego środka karnego w postaci zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych na okres dwóch lat, a jedynie orzeczenie zakazu prowadzenia pojazdów kategorii „B”, podczas gdy uwzględniając</p>	<p># zasadny # częściowo zasadny # niezasadny</p>

	<p>stopień winy, a nadto potrzeby w zakresie kształtowania świadomości prawnej społeczeństwa należało orzec od oskarżonego zakaz prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych.</p> <p>Rażąca niewspółmierność środka związanego z poddaniem oskarżonego K. S. próbie, poprzez niesłuszne niezastosowanie w sytuacji warunkowego umorzenia postępowania środka karnego w postaci świadczenia pieniężnego na rzecz Funduszu Pomocy Pokrzywdzonym oraz Pomocy Postpenitencjarnej, podczas gdy uwzględniając stopień winy, a nadto potrzeby w zakresie kształtowania świadomości prawnej społeczeństwa należało orzec od oskarżonego wyżej wymieniony środek.</p>	
<p>Zwięźle o powodach uznania zarzutu za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny</p>		
<p>Zarzut rażącej niewspółmierności kary, czy też środka karnego, może być uznany za trafny i zasadny wówczas gdy spełnione są łącznie dwa warunki. Pierwszy z nich to istotna, wyraźna "bijąca wręcz po oczach" różnica pomiędzy karą orzeczoną przez sąd I instancji, a karą jaką należałoby orzec w następstwie prawidłowo zastosowanych dyrektyw wymiaru kary. Drugi z nich to stwierdzenie przez Sąd II instancji naruszenia dyrektyw wymiaru kary, które określa art. 53 kk, a które stosuje się do środków karnych na mocy art. 56 kk, co może nastąpić poprzez pominięcie określonych okoliczności w tym wypadku o charakterze obciążającym lub też gdy wprowadzie tego rodzaju okoliczności formalnie</p>		

uwzględniono, ale nie nadano im właściwego znaczenia.

Sąd Okręgowy stoi na stanowisku, iż z punktu widzenia społeczeństwa niejednokrotnie drugorzędne znaczenie ma fakt skazania, o wiele istotniejszym jest bowiem nieuchronność poniesienia konsekwencji i szybkość reakcji organów ścigania. W przekonaniu Sądu Okręgowego, finansowe represje związane z postulowanym przez prokuratora skazaniem (wszakże to chciał on uzyskać formułując wadliwy wniosek o uchylenie sprawy i przekazanie jej do ponownego rozpoznania w I instancji) może zrealizować orzeczone w II instancji świadczenie na rzecz Funduszu Pomocy Pokrzywdzonym oraz Pomocy Postpenitencjarnej w wysokości 3 tysięcy złotych, zbliżone swoją wysokością do miesięcznego wynagrodzenia netto za pracę oskarżonego. Wydany wyrok powinien ugruntować przekonanie o nieuchronności, szybkości i trafności organów ścigania na popełnione przez oskarżonego bezprawie. Warunkowe umorzenie postępowanie nie oznacza wskaże totalnej bezkarności. W ocenie Sądu II instancji, zakaz prowadzenia pojazdów mechanicznych kategorii B na okres 2 lat i w/w świadczenie pieniężne w wysokości 3 tys. złotych będą dla oskarżonego wystraszająco dolegliwe, a przebieg okresu próby ukaże w pełni stosunek podsądnego po popełnionego przestępstwa i szczerść jego twierdzeń o skruse.

Na skutek stwierdzenia winy oskarżonego w wydanym wyroku warunkowo umarzającym postępowanie uchyla się domniemanie niewinności. Jednakże jest to stan tymczasowy,

który może ulec zmianie, ponieważ proces karny może jeszcze "odżyć" w czasie wyznaczonego okresu próby, jak również w ciągu sześciu miesięcy od jego zakończenia (art. 68 § 4 kk) Dopiero upływ wskazanego powyżej okresu uniemożliwia wydanie decyzji o podjęciu postępowania (Irmina Bondarczuk, Warunkowe umorzenie postępowania w świetle zasady domniemania niewinności, Prok.i Pr. 2011, nr 4, s. 39-50, LEX).

Zakaz prowadzenie pojazdów może przybrać postać zakazu prowadzenia "wszelkich pojazdów mechanicznych" albo tak jak w niniejszej sprawie pojazdów określonego rodzaju, tj. określonej kategorii prawa jazdy. Sąd Okręgowy nie stwierdził, aby wyłączenie spod w/w zakazu kategorii B w sytuacji oskarżonego K. S. warunkowało zaistnienie czwartej względnej przesłanki odwoławczej z art. 438 pkt 4 kpk w aspekcie rażącej niewspółmierności tegoż środka karnego. Orzeczony w I instancji środek karny jest łagodny, z tym Sąd Okręgowy mógł się zgodzić, aczkolwiek stanowczego podkreślenia wymaga, iż nie rażąco łagodny, w sposób wręcz „bijący po oczach”, co dopiero uprawniałoby w ingerencję w tą dokładnie część orzeczenia pierwszoinstancyjnego. Oskarżony pracował jako kierowca-kurier, obecnie jak wynika z wywiadu kuratora, pracuje przy produkcji cukierków. W jego sytuacji rodzinnej (żona plus 2 dzieci w tym kilkumiesięczne) brak możliwości poruszania się wraz z rodziną samochodem osobowym będzie dla oskarżonego wystarczającym utrudnieniem i tym samym dolegliwością, o ładunku koniecznym, aczkolwiek

<p>wyważonym w całości wymierzonej mu represji karnej.</p> <p>Kierując się przedstawionymi wyżej racjami, Sąd Okręgowy orzekł jak w wyroku.</p>		
<p>Wniosek</p>		
<p>- o zmianę zaskarżonego wyroku poprzez orzeczenie wobec oskarżonego na podstawie art. 67 § 3 kk w zw. z art. 39 pkt 3 kk zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych na okres 2 lat, nadto poprzez orzeczenie na podstawie art. 67 § 3 kk w zw. z art. 39 pkt 7 kk od oskarżonego świadczenia pieniężnego na rzecz Funduszu Pomocy Pokrzywdzonym oraz Pomocy Postpenitencjarnej w wysokości 5.000 zł;</p>	<p># zasadny</p> <p># częściowo zasadny</p> <p># niezasadny</p>	
<p>Zwięźle o powodach uznania wniosku za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny.</p>		
<p>Sąd Okręgowy zarzuty dotyczące rażącej niewspółmierności środków karnych podzielił w części i w tej dokładnie części, w jakiej uznał je za zasadne, co omówiono powyżej, zmienił zaskarżony wyrok.</p>		

<p>4. OKOLICZNOŚCI PODLEGAJĄCE UWZGLĘDNIENIU Z URZĘDU</p>	
<p>1.</p>	<p>-----</p>
<p>Zwięźle o powodach uwzględnienia okoliczności</p>	
<p>-----</p>	<p>-----</p>

5. ROZSTRZYGNIĘCIE SĄDU ODWOŁAWCZEGO	
5.1. Utrzymanie w mocy wyroku sądu pierwszej instancji	
1.	Przedmiot utrzymania w mocy
Rozstrzygnięcie o warunkowym umorzeniu postępowania i długości okresu próby oraz o czasokresie stosowania wobec oskarżonego środka karnego w postaci zakazu prowadzenia pojazdów mechanicznych kategorii „B”.	
Zwięźle o powodach utrzymania w mocy	
Bezasadność wniesionej apelacji i brak okoliczności podlegających uwzględnieniu z urzędu.	
5.2. Zmiana wyroku sądu pierwszej instancji	
1.	Przedmiot i zakres zmiany
Sąd Okręgowy zmienił zaskarżony wyrok w ten sposób, że na podstawie art. 67 § 3 kk orzekł od oskarżonego na rzecz Funduszu Pomocy Pokrzywdzonym oraz Pomocy Postpenitencjarnej świadczenie pieniężne w kwocie 3.000 złotych.	
Zwięźle o powodach zmiany	
Jak w rubryce 3.2.	

5.3. Uchylenie wyroku sądu pierwszej instancji	
5.3.1. Przyczyna, zakres i podstawa prawna uchylenia	
1.1.	----- # art. 439 k.p.k. -----

Zwiężle o powodach uchylenia		
-----	-----	
2.1.	Konieczność przeprowadzenia na nowo przewodu w całości	# art. 437 § 2 k.p.k.
Zwiężle o powodach uchylenia		
-----	-----	
3.1.	Konieczność umorzenia postępowania	# art. 437 § 2 k.p.k.
Zwiężle o powodach uchylenia i umorzenia ze wskazaniem szczególnej podstawy prawnej umorzenia		
-----	-----	
4.1.	-----	# art. 454 § 1 k.p.k.
Zwiężle o powodach uchylenia		
-----	-----	
5.3.2. Zapatrywania prawne i wskazania co do dalszego postępowania		
-----	-----	
5.4. Inne rozstrzygnięcia zawarte w wyroku		
Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Przytoczyć okoliczności	
-----	-----	-----

6. Koszty Procesu	
--------------------------	--

Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Przytoczyć okoliczności
III.	Na podstawie art. 635 kpk, art. 629 kpk w zw. z art. 627 kpk oraz art. 12 ustawy z dnia 23 czerwca 1973 r. o opłatach w sprawach karnych (Dz.U.2023.123 t.j. z dnia 2023.01.16) zasądzono od oskarżonego na rzecz Skarbu Państwa 70 złotych kosztów sądowych za postępowanie odwoławcze (opłata 60 zł i połowa wydatków za II instancję).

7. PODPIS

1.3. Granice zaskarżenia			
Kolejny numer załącznika	1		
Podmiot wnoszący apelację	Prokurator		
Rozstrzygnięcie, brak rozstrzygnięcia albo ustalenie, którego dotyczy apelacja	Cały wyrok		
1.3.1. Kierunek i zakres zaskarżenia			
# na korzyść # na niekorzyść	# w całości		
# w części	#	co do winy	
#	co do kary		

#	co do środka karnego lub innego rozstrzygnięcia albo ustalenia	
1.3.2. Podniesione zarzuty		
Zaznaczyć zarzuty wskazane przez strony w apelacji		
#	art. 438 pkt 1 k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w zakresie kwalifikacji prawnej czynu przypisanego oskarżonemu	
#	art. 438 pkt 1a k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w innym wypadku niż wskazany w art. 438 pkt 1 k.p.k., chyba że pomimo błędnej podstawy prawnej orzeczenie odpowiada prawu	
#	art. 438 pkt 2 k.p.k. – obraza przepisów postępowania, jeżeli mogła ona mieć wpływ na treść orzeczenia	
#	art. 438 pkt 3 k.p.k. – błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, jeżeli mógł on mieć wpływ na treść tego orzeczenia	
#	art. 438 pkt 4 k.p.k. – rażąca niewspółmierność kary, środka karnego, nawiązki lub niesłusznego	

	zastosowania albo niezastosowania środka zabezpieczającego, przypadku lub innego środka	
#	art. 439 k.p.k.	
#	brak zarzutów	
1.4. Wnioski		
#	uchylenie	# zmiana